

Ens visita el 30 d'abril de 2024

Llúcia Ramis per parlar de *Les possessions*

L'AUTORA:

Llúcia Ramis (Palma, 1977) és periodista i escriptora. Llicenciada en Ciències de la Comunicació per la Universitat Autònoma de Barcelona, treballa al diari *La Vanguardia* i col·labora a Catalunya Ràdio, RAC1 i TV3. El 2018 va guanyar el Premi Llibres Anagrama de Novel·la amb *Les possessions*, publicada en castellà per Libros del Asteroide, traduïda a l'alemany i mereixedora així mateix del Premi Setè Cel de Salt. També és autora de les novel·les *Coses que et passen a Barcelona quan tens 30 anys* i *Egosurfing* (Premi Josep Pla 2010). Amb *Tot allò que una tarda morí amb les bicicletes* va obtenir el Premi Time Out al creador de l'any 2013.

L'OBRA:

Aquest és un relat de fantasmes. Una novel·la que comença amb un retorn i acaba amb un udol. La narradora de *Les possessions* vola de Barcelona a Palma per posar fre a l'espiral conspiranoica del seu pare, que amb la jubilació ha passat de ser un plàcid professor d'institut a iniciar una batalla legal contra un presumpte delictes urbanístic. Són dies incòmodes, de converses amb un pare de sobte desconegut, una mare que actua com si res, i un antic amant i mentor. Aquestes trobades reobren velles ferides i transporten la protagonista al centre de la història familiar, marcada per un succés ocorregut a Madrid l'any

1993: implicat en martingales econòmiques i veient-se abocat a la ruïna, l'empresari Benito Vasconcelos, exsoci del seu avi, assassina la dona i el fill i posteriorment se suïcida.

Entre l'elegia, la crònica i el thriller, Lluïcia Ramis ha escrit una novel·la de múltiples capes que es descabdellen amb lleugeresa i profunditat alhora. Una indagació personalíssima i valenta en el passat d'una família i d'un país; en la naturalesa de les relacions amoroses i els desenganys, de les ambicions i les frustracions; en com construïm la pròpia identitat i ens aferrem a objectes i afectes, conscients que no hi ha res que duri per sempre. Ni tan sols les cases on vam ser feliços, perquè créixer consisteix a no tenir un lloc on tornar.

"Entremig de les històries, veiem crítiques sobre temes de gran transcendència que, avui en dia, continuen essent motiu de reflexió. L'autora dibuixa el periodisme com un món molt competitiu, on et trobes sovint a soles, envoltada de voltors carronyers i on tothom tracta de trepitjar-te. A més a més, temes com la corrupció, l'explotació de la geografia mallorquina i l'especulació immobiliària són ben presents durant tot el llibre, cosa que, per desgràcia, el farà d'increïble actualitat tot i que passin els anys, perquè, com reflecteixen certs personatges, cada cop és més difícil pensar que la gent canvia. Un aire fresc, lleuger i interessant envolta aquesta lectura, feu-me'n cas, no us oblideu d'aquest llibre, us donarà una bona sorpresa." (de la crítica d'Álvaro Muñoz, a llegir.cat)

Per saber-ne més:

- [Corrupcions i frustracions, d'Álvaro Muñoz, a llegir.cat](#)
- ["No s'ha d'escriure mai sense distància, a Núvol.cat.](#)
- [Pors i tempestes, crítica de Ponç Puigdevall a Quadern El País.](#)
- [Querer siempre más y más, crítica de Julià Guillamon, a la Vanguardia.](#)

